

else, i modsat Tilfælde melder jeg mig som en af dette Lovforslags Modstandere.

Nielsen-Grøn: Jeg havde ikke tænkt, at jeg skulde tage Ordet i Dag, men det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) kalder mig frem. Jeg tror, jeg tør kalde alle Udvalgets Medlemmer til Vidne paa, at det ærede Medlem ikke har forlangt, at der i den Beretning, jeg som Formand afgav, skulde tilføjes det Forslag, som det ærede Medlem havde stillet. Jeg har ikke paa egen Haand ladet Beretningen løbe af Stabelen, som man siger, jeg har kaldt Udvalget sammen og har læst den op for det, og vi var alle enige om, at denne Beretning skulde vi afgive. Det var kun det, jeg vilde sige, at det ærede Medlem fra Esbjerg har ikke der noget at beklage sig over.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke referere Udvalgets Forhandlinger.

Nielsen-Grøn: Jeg har ikke refereret Udvalgets Forhandlinger.

Formanden: Det ærede Medlem refererede, hvad der var foretaget i Udvalget.

Nielsen-Grøn: Jeg vilde lige til at sige, at vi have behandlet det ærede Medlems Forslag, og det ærede Medlem kan gerne sige Fanatisme til os; det ærede Medlem fra Esbjerg er blevet forkælet her i Tinget som intet andet Medlem, og saaledes forkælede vi ham egentlig ogsaa i Udvalget, men vi ville ikke have Utak af det ærede Medlem derfor.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning

Bluhme: Jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem det allermindste i hans Egenskab af Formand for Udvalget, men jeg beklager alligevel dybt, at jeg ikke fik mit Forslag frem til almindelig Drøftelse. Det kan gerne være, at det var min egen Fejl, at det ikke kom frem, jeg har ikke rettet nogen Bebrejdelse mod noget Menneske i saa Henseende. Men jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at den Gang jeg blev forkælet her i Tinget, har det været bedre Mennesker, der sad her, end det lader til at være nu.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det er nu 12—13 Aar, siden dette Ting første

Gang fik Anledning til indgaaende at beskæftige sig med det Lovgivningsemne, som vi i Dag have under Debat, idet der i 1895 fra over 150,000 Beboere i Landets forskellige Egne blev indgivet til Folketinget et Andragende, som blev henvist til Udvalget for Andragender, og dette Udvalg indstillede til den daværende Indenrigsminister at tage Spørgsmaalet op til nærmere Overvejelse og eventuelt fremsætte Forslag til en Indskrænkning i Beværterantallet. Den daværende Indenrigsminister Hørring modtog Henvisningen og erklærede sig villig til at tage dette Spørgsmaal op til indgaaende Drøftelse, og Aaret efter, altsaa i 1896, fremsatte han et Forslag, sigtende til at indskrænke Beværternæringen, men dette Forslag blev ikke fremmet her i Tinget.

I Købstæderne blev man kort Tid efter Næringsloven af 1857 klar over, at den lette Adgang til at drive Beværternæring var til Skade for Bybefolkningen, og i den i Slutningen af Tresserne nedsatte Købstadkommission var dette Spørgsmaal ogsaa til Overvejelse, og jeg tror nok, jeg tør sige, at det eneste Spørgsmaal, Købstadkommissionen var enig i, var, at det burde overlades Kommunerne at træffe Bestemmelse om at indskrænke den lette Adgang til at drive Beværtning i Købstæderne. Frugten af denne Henstilling fra Købstadkommissionen blev en Lov af 1873, som gav Købstadkommunerne en Bemyndigelse til at gøre Indskrænkning i dette Forhold. Derved er denne Sag saa bleven staaende, indtil man for faa Aar siden her tog Anledning til at nedsætte den saakaldte Ædruelighedskommission, og det Forslag, som her foreligger, er jo Frugten af denne Kommissions Arbejde.

Forslaget blev forelagt i Fjor væsentligt i Overensstemmelse med Ædruelighedskommissionens enstemmige Indstilling, men Forslaget naaede kun til Prøvelse i et Udvalg, Udvalget afgav en Beretning, men der fremkom ingen Betænkning. Jeg tager saaledes Sagen, som den foreligger, og jeg synes ikke, det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) har nogen Grund til at bebrejde mig, at jeg har fremsat dette Lovforslag, thi jeg finder ikke, jeg godt kunde andet; da Rigsdagen selv har været med til at tage Initiativet til Ædruelighedskommissionen, og da Behandlingen af Forslaget i Fjor ikke blev tilendebragt, finder jeg det loyalt handlet overfor dette høje Ting, at jeg fremsætter Forslaget, saaledes som det forelaa i Fjor, for at Udvalget kan fortsætte sit Arbejde med denne Sag.